

SECCIÓ DE MUNTANYA ASSOCIACIÓ ANTICS ALUMNES CASP

BUTLLETÍ n^o9

Juny de 2003

QUI SÓN ELS RESPONSABLES DE LA MUNTANYA? SPIGOLODIBONA RAQUETES DE NEU

calendari SMAAAC

5-6 juliol: Aplec anti-Prug a Cavallers

Recordeu que ens reunim el primer dimecres de cada mes a partir de les 21h al local social d'Antics Alumnes al carrer Pau Claris 92.

SMAAAC

QUI SÓN ELS RESPONSABLES DE LA MUNTANYA?

Jordi Ferrer

La muntanya es de tots. Fins aquí hi estem d'acord, però, tothom pot fer el que vulgui amb la muntanya? I si la muntanya és de tots, qui se n'ha de fer responsable de que els camins estiguin ben senyalitzats, que les vies estiguin ben equipades i que l'entorn sigui el més net i saludable possible?

És curiós, la muntanya és de tots però quan es busquen responsabilitats, ningú se'n responsabilitza. Dit d'una altra manera, quan ens belluguem en el nostre medi, tots esperem trobar-nos-el el millor possible i, si no és així, culpem a la institució més propera del defecte, però en canvi, no fem res al respecte per millorar la situació. Quants cops he sentit queixar-se als escaladors de que el material d'una via està vell sense provar tan sols de substituir-lo. O quants cops hem sentit a muntanyencs criticar l'estat d'alguns refugis lliures sense després, ni enviar un informe de l'estat d'aquest a la federació.

Són dos exemples clars i senzills del poc que sovint ens responsabilitzem de la muntanya. Si volem que aquesta sigui nostre, l'hem de cuidar i hem de prendre accions concretes per responsabilitzar-nos-en. A la muntanya cal anar-hi de forma activa. Tots ens n'hem de fer responsables.

INFOFEEC + INFOSMAAAC

Primers guanyadors de l'smaaac.

El passat 9 de març els nostres amics co-socis de l'smaaac Aurora Fernandez i Jordi Palouzié van resultar guanyadors en la II Marxa Combinada Valls de Montcau. Amb sortida des de Talamanca i puntuable a la V Copa Catalana de marxes tècniques regulades. És el primer trofeu que té el club i des d'ell volem felicitar als guanyadors!!!

Per a veure la classificació:

<http://www.cec-centre.org/noticies/CLASSIFICACIO%20DEFINITIVA.htm>

Aplec anti-Prug a Cavallers

Un cop aprovat el Pla Rector d'Ús i Gestió del P.N. d'Aigüestortes i St. Maurici sense que s'hagin tingut en consideració les esmenes presentades per la FEEC, s'ha decidit desde la mateixa federació passar a l'acció motiu pel qual s'han convocat dues jornades reivindicatives, el cap de setmana **5-6 de juliol** per dur a terme activitats de muntanya i llegir un manifest davant les oficines del parc nacional a Boí. *Mes informació a www.feec.org*

II Concurs de Fotografia Smaaac

El passat 14 de maig es feu entrega dels premis del segon concurs de fotos organitzat per l'associació amb força èxit de participació i d'assistència.

El primer premi, que consistia en un txaleco polar Millet, fou per la fotografia presentada per l'Ester Nebot.

Ja sabeu que també ens podeu enviar articles i ressenyes a l'adreça de la secció: smaaac@smaaac.org.

Més informació: www.smaaac.org

SPIGOLO DIBONA

Jordi Cumelles

Situades al nord-est d'Itàlia, les famoses TRE CIME DI LAVAREDO en ple cor de les Dolomites, és un massís muntanyós, conegut per tot escalador, ja sigui per la seva història o perquè, per a molts, és considerat el bressol de l'escalada alpina.

La més alta d'aquestes torres és la CIMA GRANDE DI LAVAREDO, amb 3000 metres d'alçada i una majestuosa cara nord en gran part desplomada.

Estem a ple mes d'agost i sortim del refugi Auronzo, són les 6 del matí. Som els primers de sortir i després de tres quarts d'hora per un camí amb una vista magnífica arribem al peu de via. L'Spigo Dibona és el nostre objectiu. Una via de 550 metres de desnivell amb una dificultat màxima de IV+ que recorre tota l'aresta de la cara nord-est de la CIMA GRANDE. No és una escalada tècnicament massa difícil, però sí de gran compromís.

Així doncs, em preparo i començo la primera tirada, no massa convençut, al no trobar cap assegurança fins a uns 15 metres del meu company. No és un tram excessivament difícil però havia de ser una via totalment equipada, amb material antic, però equipada. Per sort acabo trobant una reunió de pitons de la segona guerra mundial. Ara li toca al meu company, un petit flanqueig i cap amunt, després de barallar-se amb el cap d'una pitó massa petita pels nostres mosquetons. Això no li ha agradat massa i em sembla que a partir d'ara ja no voldrà tenir aquesta mena de problemes, així que em toca a mi per la resta del dia. Anem massa lents i altres cordades en avancen, això provoca confusió i alguna cordada, a part de deixar caure uns projectils impressionants, perd la ruta i es posa pel mig de la paret, per terreny més fàcil però més perillós. Per sort, nosaltres no perdem el fil de l'esperó i de tant en quan trobem algun ferro al qual assegurar-nos. Devem portar uns 9 – 10 llargs quan definitivament descobrim que la ressenya no és massa fiable, ja hem hagut de muntar dues reunions, cosa que em fa poca gràcia. Per acabar-ho d'adobar comença a plovisquejar i puja una boira que fa por. Les Dolomites són famoses per la boira i sobretot per les

tempestes elèctriques. De cop i volta la pluja passa a ser una fina pedregada, que dura pocs minuts. Continuem anant massa lents i cada cop veig el cim més lluny. Continuem escalant el tercer terç de la paret, ara per un terreny més fàcil. Ens apropem al cim, però és massa tard, encara ens falta una baixada difícil que no coneixem. Així a la gran feixa circular abandonem i ens escapem, falten menys 100 metres per veure la Madonna, però un altre cop serà.

Comencem el descens amb dos rapels sense dificultat i entrem en terreny descompost i plegat de fites, en totes direccions. Amb una mica de sentit de l'orientació i molta sort en dirigim cap el coll entre la CIMA GRANE i LA PICCOLA, per on marca la ressenya. Abans però ens trobem una instal·lació de rapel amb parabolts, sembla claríssim que s'ha de baixar per aquí. Continuem per un caminet i comencem una sèrie de rapels, a quin més precari i impossibles de reforçar. Així confiïm la nostra sort a la Madonna que no hem vist i arribem al refugi.

Són les vuit de la nit. Estem destrossats, però amb la sensació que hem lluitat amb una magnífica muntanya que, com molts altres cops, ens ha guanyat, però que continua convidant-nos a que ho tornem a provar.

TECNISMAAAC: RAQUETES DE NEU

Les raquetes serveixen per al simple passeig per un bosc nevad, fins a l'ús en alpinisme, escalada en gel, esquí freeride i snowboard.

En principi, les raquetes tenen com a objectiu que no ens enfonsem en la neu quan caminem i és per aquest motiu que en l'escalada en gel ens poden servir d'una forma fonamental. Són molts els escaladors que encara no usen els esquís de muntanya per a moure's per ella, a més, si anem a realitzar una escalada en gel tècnicament difícil les botes de travessa no seran les adequades per a escalar i és aquí on les raquetes cobren protagonisme: podem usar-les

Grup ascendint amb raquetes y perfectament amb les nostres botes tècniques

d'escalada y aproximar-nos més ràpid a les cascades. Si hi ha zones on les hem de transportar a la motxilla el seu pes no és excessiu. Ara bé, cal tenir en compte que també tenen limitacions i si, per exemple, hem de creuar una placa empinada amb poca neu o neu dura és més còmode i segur caminar sense elles i calçar-nos els grampons. De la mateixa manera, si el pendent per a accedir al gel comença a ser molt fort, ens les haurem de treure doncs, en cas contrari, ens costaria molt avançar. Però per a

aquells dies en què la neu és una mica profunda, en què hem de creuar zones planeres o de poca inclinació, aproximar-nos per un bosc nevad o arribar al peu d'un corredor, resulten un invent realment bo.

Sempre que les usem correctament, els seus avantatges són evidents, però de la mateixa manera que ens hem d'anticipar a l'hora de calçar-nos uns grampons per a atacar una zona gelada o dura, amb les raquetes farem el mateix: treure-les quan fem travesses exposades amb neu dura o pendent una mica fortes, zones gelades, etc. Perquè, a part que no ens seran d'utilitat, ens posen en un perill real i es converteixen en quelcom molt incòmode. Tot i que ens assegurin que tenen un sistema de gramponatge, no valen para aquest tipus de terrenys.

Per a les raquetes de neu és molt còmode usar bastons d'esquí telescòpics, a l'hora de recolzar-se ja sigui pujant o en el descens són necessaris.

Una altra activitat interessant per a realitzar amb raquetes de neu és el trekking a l'hivern. Si el nostre objectiu és simplement ascendir per colls de muntanya per a realitzar alguna travessa hivernal, caminar per boscos o anar de refugi a refugi, ens ofereixen molts avantatges i ens faran gaudir en llocs en els que, si anéssim sense ens resultaria molt difícil caminar. Creuar un bosc obrint traça sense enfonsar-nos massa és una bona experiència, i poden apropar la muntanya a l'hivern a persones que no desitgin o no puguin progressar amb esquís. Però tot i la seva facilitat d'ús, mai hem d'oblidar que la muntanya a l'hivern necessita coneixements tècnics; també necessitem conèixer molt bé el terreny i les situacions que en aquesta època de l'any ens trobarem: zones amb risc d'allaus, canvis de temps bruscos, mala visibilitat, etc... per a la qual cosa hem de comptar amb utilitzar bé els aparells d'orientació y Arvas.

ACTIVITATS EFECTUADES

Escalada: Zulú Demente (La Visera. Riglos)
Realitzada 05/05/2003 per Juli i Jordi Ferrer
Via de 270 metres de desplom en lliure de dificultats 7b (6b A0). Via aèrea, ben equipada i molt gratificant. Tot un repte en la seva època apte, actualment, només per escaladors curts.

Excursions: Campllong - Portella de Meranges - Calm de Colomer
Realitzada 03/05/2003 per Carol López - Lluís Riera - Koldo Adrian - Àlex Nebot - Santi Trenchs
Excursionista amb un dia radiant. Magnífica excursió que permet gaudir d'una perspectiva magnífica de la Cerdanya.

Escalada: Puro (Riglos)
Realitzada 03/05/2003 per Jordi Cumelles, Jordi Ferrer
Escalada a l'espectacular i aèria agulla del Puro per la seva històrica via normal (6b, Vobl). Via maca, disfrutona i ben equipada. Ideal per una primera toma de contacte

BTT: Open natura Gavà
Realitzada 27/04/2003 per Josep M. Llauredó i Albert Caubet
Sortida amb BTT pel garraf d'uns 25km. Hi ha molt bones trialeras. grau de dificultat mitjà-alt.

Excursions: Intent Mulleres
Realitzada 20/04/2003 per Lluís Riera, Carol López, Montse Guillem, Ignasi Alvarez
Ens vam trobar amb el refugi de conangles tancat i finalment vam dormir a la boca sud... total pel dia següent baixar a BCN pel mal temps. El millor els companys de refugi.

Excursions: Montarto
Realitzada 19/04/2003 per Montse Guillem, Jordi Palouzié, Aurora Fernandez, Mar Bobes, Carlos Cuchillo, Àgata Sallés, Ignasi Jordana, Ignasi Alvarez, Pep Comas, Andreu ??, Marc Torra, Inés Boj.
Ascensió al Montardo, desde la restanca amb millors condicions del que era previsible.

Via ferrata: Ferrata Baumes Corcades (Centelles)

Realitzada 16/04/2003 per Albert Jimenez, Montse Guillem, Enric Ferrer, Jordi Cumelles i Jordi Ferrer
Via de 2 hores amb traçat espectacular i atlètic. Molt recomenable i molt ben equipada.

Ski de muntanya: Pic de Coma d'or
Realitzada 13/04/2003 per Aurora Fernandez, Montse Guillem, Ester Nebot, Jordi Palouzié, Jordi Ferrer
Ascensió aburrida els esquís de muntanya però molt apte per raquetes. Neu pasta de finals de temporada

BTT: Baixador de Vallvidrera - Tibidabo - Barcelona
Realitzada 12/04/2003 per Daniel Garcia, Montserrat Guillem i Montserrat Medina
Una ruta al costat de Barcelona per a disfrutar un matí. Comença amb unes trialeras que t'hi cagues però la vista de la ciutat des del Tibidabo val molt la pena.

Excursions: Tavascan
Realitzada 12/04/2003 per
Vem aprofitar el primer cap de setmana de setmana santa per pujar fins al refugi de la pleta del prat des del que vam afrontar ascensions i vam fer ski de fons

Escalada: Desig de Sol (Faraó. Montserrat)
Realitzada 12/04/2003 per Jordi Cumelles, Jordi Ferrer, Ester Nebot
Via maca i solitaria. 200 metres ben equipats de dificultats 6a, A2e (sostre gros espectacular).

Ski de muntanya: Cim del Perafita
Realitzada 09/04/2003 per Judit Trubat, Montserrat Guillem i 5 amics.
Combinada de raquetes i esquí de muntanya. Sortint de l'estació d'esquí de fons d'Aransa i passant pels estanys Pera

Ski de muntanya: Puigmal
Realitzada 07/04/2003 per Jordi Ferrer - Santi Trenchs i dos amics mes
Dia molt maco però de molt vent. Per poc no arribarem al cim.

Ski de muntanya: Intent al Puigmal
Realitzada 06/04/2003 per Ciscu, Nuria, Santi Trenchs i Jordi Ferrer
Neu dura. Baixem per massa vent